

T. C. WINKLER.

In WINKLER verloor het *Album der Natuur* een zijner trouwste medewerkers. Gedurende veertig jaren mocht ons tijdschrift nagenoeg jaarlijks bijdragen van zijne hand plaatsen, en het geheele aantal van zijne opstellen in deze reeks bedraagt niet minder dan omstreeks 50. In den jaargang 1857 begon hij zijne bijdragen met verschillende mededeelingen over visschen, en ook in de eerstvolgende jaren was het vooral dit onderwerp dat hem aantrok. Maar vooral zijne studiën op geologisch en palaeontologisch gebied, en in die richtingen van de plant- en dierkunde die daarmede het nauwste samenhangen, droegen er toe bij, hem de liefde zijner d. i. onzer lezers te verzekeren.

Wie weet niet, dat WINKLER de eerste krachtige voorvechter van DARWIN's leer in ons vaderland was. Toen VAN DER HOEVEN's machtige stem zich van uit Leiden tegen deze nieuwe leer verzette, was er een heldere overtuiging en een groote moed noodig, om zich vóór de afstammingsleer te verklaren. In latere jaren was WINKLER met recht er trotsch op, dat het vooral aan zijne bemoeiingen te danken was, dat deze leer bij ons allengs ingang gevonden heeft, dat de eerste moeilijkheden, die meest zoovele jaren, soms tientallen van jaren kosten eer het gelukt ze te boven te komen, ten onzent, in vergelijking met andere landen, zoo spoedig overwonnen zijn. Wat HAECKEL in Duitschland voor de afstammingsleer deed, deed WINKLER in Nederland. Maar de eerste was morpholoog, de tweede palaeontoloog, en de invloed van die bijzondere richtingen is langen tijd in beide landen zeer duidelijk te bespeuren geweest.

In persoonlijke gesprekken was het voor WINKLER steeds een bijzonder genoegen, op dit onderwerp gebracht te worden en met groote warmte kon hij dan uitweiden over het voorrecht, dat hem te beurt ge-

vallen was, de eerste aanhanger van DARWIN's leer in Nederland te zijn." Want bescheidenheid kenmerkte dezen geleerde in hooge mate, en nooit verhief hij zich op het aandeel, dat hij in den ommekeer der denkbeelden op biologisch gebied gehad had.

Daarentegen greep hij terstond de gelegenheid aan, zijn oude voorliefde voor de afstammingsleer te toonen, toen DUBOIS' Pithecanthropus dit onderwerp op nieuw op aller lippen bracht. Onze lezers herinneren zich het uiterst waardeerend opstel, door hem in den vorigen jaargang van ons Album aan deze nieuwe ontdekking gewijd.

Nog tijdens de ziekte, die hem in de laatste maanden langzaam ten grave sleepte, bleef hij aan »zijn Album'', zooals hij het zoo gaarne noemde, getrouw. Onder zijne nagelaten papieren werden eenige voor ons tijdschrift bestemde opstellen gevonden. De Redactie stelt er prijs op deze hier te zamen, in ééne aflevering vereenigd, aan hare lezers aan te bieden, en zodoende als het ware deze aflevering geheel aan haren overleden medewerker te wijden.

Een onzer medewerkers heeft op zich genomen, een levensbericht over WINKLER voor ons blad te bewerken. Wij willen daarop niet vooruitloopen. Maar aan de Redactie zij een woord van warmen dank vergund voor de voortreffelijke wijze, waarop WINKLER steeds haar doel, het populariseeren der wetenschap bevorderd heeft. Zijn aandenken zal nog lang aan ons blad verbonden blijven, en velen met ons zullen gaarne getuigen, dat, met WINKLER, een der beste schrijvers, een onzer trouwste steunpilaren ons ontvallen is.

Met diepen weemoed geven wij hem voor de laatste maal het woord.